

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignum Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Emblema III. tabulæ ad sinistram. De Stationum institutione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

spectu, & impressione, Liberamur à malis, sanamut à languori,
bus, & unifcamur intus : rectè S. Gregorius huiusmodi admirabilis
signi Adorationem, nudis pedibus feria sexta in Passione insti-
tuit, cum ut istorum bonorum nos redderet participes tum maxi-
mè acerbissimæ Passionis dilecti nostri memoria, quasi quidam
myrha fasciculus, inter ubera nostra commoreretur. Antoni par-
Ezech. 9. Cant. 4.
u. iii. 12. c. 3. Genebraydus, & alij. Quo ritu quantum Ecclesie
Decadiumenti accreuerit, quantum bonis deuotionis, malis ve-
nientibus, Iudeis præcipue inimicis Crucis Christi confusione, quan-
tum peperit : hic sciunt qui huius niuifici signi deuotione te-
menor.

Emblema IIII. Tabulæ ad sinistram.

De stationum institutione.

Congregauit, enim populos, & fecit stare in
stationibus suis.

2. Esdrae 13.

REPRÆSENTATVR deinde quidam Homo, ante Aram, iunctis manibus, orans ; cuius actionis typus, sunt stationes Vrbis Romæ à Sancto Gregorio ordinatae. Cum enim Romani Pontifices, statim quibusdam diebus festis præcipueque in Quadragesima, ad diuersas Vrbis Romæ Ecclesiæ accederent, ubi sermone, vel concione ad populum adstantem habita, & oratione ad Deum facta, diuina mysteria postea cum Clero, & Populo Romano celebrantes, participarent, dies huiusmodi eo quod stando fieret, Statio, appellatus est. Nam etiam Sanctus Gregorius primus non fuerit, qui hos stationum dies ordinauerit, eorum tamen qui eos de thesauro ecclesiæ Indulgencis decorarint, proprio nocabulo appellari.

P P p 2 ac

accerto sub numero redegerint, & sic celebrari instituerint. Primum fuit, ut aperiisse docet Bonifacius PP. VIII. in bulla confirmationis indulgentiarum stationum diebus concessarum à suis predecessoribus, his verbis.

Sanè frequenti considerationis indagine perlustramus, & infra claustra pectoris sollicita meditatione discutimus, qualiter Doctor optimus, Ecclesiæ sanctæ lumen, Beatus Gregorius, dum ad hoc in terris gereret vices Christi, Patriarchalibus, & quampluribus aliis eiusdem Vrbis Ecclesiis, Primo, prout tradit antiquitas, & ali postmodum Romani Pontifices predecessores nostri, ad honorem Dei, & salutem animarum fidelium, quorum ad Vrbem ipsam de vniuersis ferè Orbis prouinciis innumera confluit multitudo, & Apostolicæ sedis liberalitate munifica, diuersorum tenorum statuariorum Indulgentias concesserunt, &c. Quas uero S. Gregorius instituerit, hæ sunt:

Quatuor Dominicis Aduentus Domini.

Feriis IIII. VI. & sabbatho quatuor temporum.

Vigilia, & Die Natuitatis Domini.

Diebus Sanctorum Stephani, Ioannis Euangeliste, & Innocentii.

Diebus Circumcisionis, & Epiphaniæ Domini.

Dominicis in LXX. LX. & L.

A Feria IIII. cinerum, usque ad Dominicam in Albis inclusu.

In Litanis maioribus die S. Marci.

In Ascensione Domini.

A Vigilia Pœcofostes, usque ad Dominicam S. Trinitatis exclusu.

In festiuitatibus Sanctæ Crucis.

In Anniversaria Dedicatione ecclesiarum S. Saluatoris, & Sanctorum Petri, & Pauli, Apostolorum.

Et has stationes (ut ait Io. Diac. lib. 2. de uita S. Gregorii) per basilicas, & Beatorum martyrum cæmeteria, sollicitè ordinavit, per quas & ipse simul discurrens, dum adhuc eloqui præuleret, XL homilias Euangelii coram ecclesia diuerso tempore declamauit.

Ordinavit autem eas propter penitentes, quas cum Primicenis, Catoribus, Regionariis, Accoluthis, Cruce stationali præcedebat, ciebat; In Urbe uero unaqueque ecclesia stationalis, uicinam aliquam ad eam habebat, in quo populus die stationis colligebarat, ibi dicebatur Collecta, super populum collectum: & exinde omnes simul processionaliter ad ecclesiam, in qua erat statio, accedebant, solennique Missarum sacrificio, & concioni intererant.

Exol.

Exulerunt tamen stationes nonnullæ, quæ erant in earundem
basilicis, tempore S. Gregorij Papæ, ut ex indice homiliarum, ab eo
in eisdem basilicis, stationum diebus editarum, & Joanne Diacono
in eisdem uite, lib. 2. liquet.

Emblema V. Tabulae ad sinistram.

Deletionis pedum die Iouis Sancto, institutione.

juxta Domini præceptum;

Vt quemadmodum ipse fecit nobis, ita, & nos facia-
mus. Ioannis 1 3.

HUMILITATE Christi Discipulis pedes lavantis, quintus ornatur locus. Qui cum eis præcepisset, ut eius exemplo altalterias deberent lavare pedes; huius præcepti non immemor S. Gregorius, cundem ritum primus in Ecclesiam inuexit, & lotionem pedum subditorum suorum ab ecclesia
relatis, die Iouis Sancto quoq[ue] annis fieri debere decreuit. Al-
fonsus Villegas in Flore sanctorum in eius vita. Sed quod tunc omnia
ut fieri præcepit, longè ante ipse exemplo monstrauit, cum ut in eius uita legitur, non semel in anno factum, sed singulis
diebus, duodecim pauperibus pedes, & manus lavare, eisque ante-
quam cibum ipse lumeret humillimè seruire, solitus fuerat. Quod
charitatis genus, quantum Deo placauerit presentia sua demonstra-
te dignatus est. Cum enim aliquando duodecim pauperum ma-
nus de more lauisset, unus tertius decimus apparuit, cu[m] in manib[us]
cum S. Gregorius stigmata quasi clavorum in speculib[us] prematur
ecum secum considerans pro tunc siluit, & qui modo latebat, nō de-
miserit quis fuerit dulcissima hac noce ei aperit. Gregorius
enim suscepisti me in membris meis, heri uero me ipsum recepi.
Et huius facti historia depicta cernitur in horto monasterij s. Gre-
gorij in Celio monte, quod nunc à R.R. PP. Camaldulensibus in ha-
bitatur, ubi adhuc videtur tabula illa lapidea oblonga, qua mensa
locu[m] fuit duodecim pauperibus, quos quotidie pavit. Ibidem que in
templo est profunda etiam specus cum fonticulo, quam ipse S. Gre-
gorius inhabitasse fertur.

P P p 3 Em-